

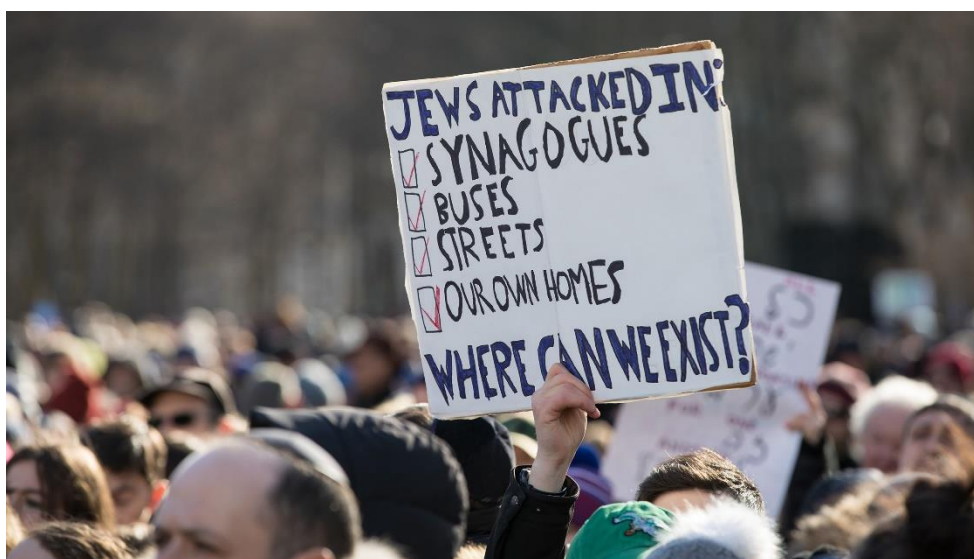
Auto-apărarea a devenit stringentă pentru evreii Diasporei ?

Alfred-Rennert Poplingher

În anii din urmă suntem martori la o substanțială creștere a sentimentelor și manifestărilor antisemite și anti-israeliene, atât în Europa cât și în USA . Războiul din Gaza care a urmat măcelului comis de hordurile barbare ale Hamasului le-a întesit și mai mult. Antisemitismul nu este un fenomen nou pentru poporul evreu. Ne confruntăm cu el de aproape 2000 de ani. În ultimii 75 de ani , o dată cu crearea statului Israel, cei ce urăsc evreii și tot ce e legat de iudaism, își ascund adevăratele sentimente în spatele criticilor vehemente contra Israelului. Statul evreu e capabil să le confrunte și să le respingă, e adevărat nu întotdeauna cu succes. Problema rămâne cu populația evreiască care trăiește în Diaspora și se înfruntă cu critici acerbe la adresa Israelului și însăși la adresa lor ca indivizi și popor. E adevărat că unele guverne luptă împotriva manifestărilor de antisemitism dar majoritatea se ascund în spatele așa ziselor drepturi democratice de liberă expresie și manifestație.

Se pot distinge câteva cauze ale accentuării îngrijorătoare a antisemitismului :

1. Afluxul de populație musulmană în Europa și USA ca rezultat al războaielor din Irak, Afganistan și Siria. Creșterea constantă a numărului celor veniți legal sau ilegal din țările musulmane a dus la o schimbare simțită a situației demografice în Europa .

2. Guvernele statelor europene din motive dictate de interese electorale sau legislație nu au acționat ferm contra manifestărilor antisemite.

3. Ignoranța nu e o caracteristică străină în rândul unor pătri largi ale tineretului chiar al celui universitar. Realitatea istorică, dreptatea morală și istorică nu sunt subiecte de preocupare pentru mulți din tineri de astăzi.

Sursele de informație a acestora sunt platformele de socializare. Facebook , Instagram, Twitter și TikTok au devenit canale de comunicare. de schimb de idei dar și de informație și propagandă, fără nici un fel de restricții și control. Presa scrisă sau audio-vizuală este în concepția lor o metodă anacronistă de informație. Dorința tineretului de a nu fi controlați în opinii și în modul de exprimare și expunere îi trimite direct în brațele larg deschise ale platformelor de socializare.

Ideea și necesitatea de auto-apărare a evreilor ca reacție la acțiunile antisemite violente au apărut pentru prima dată în Europa spre sfârșitul sec. XIX. Tineretul sionist și cel socialist din Rusia a sesizat imperativul organizării în scopul auto-apărării în fața impotentei sau chiar a rea-voinței guvernelor de a asigura securitatea evreilor și a proprietăților lor. Grupe de tineri în majoritate studenți acționau în scopul apărării sinagogilor , a școlilor și a proprietăților în special în zonele sărace al orașelor.. Măsurile luate contra bandelor de huligani antisemiți care amenințau populația evreiasca erau dictate de lozinca “ La violență trebuie ripostat prin violență “ . Organizații similare s-au înregistrat și pe teritoriul Imperiului Austro-Ungar. Inițiativa și conducerea a fost a foștilor soldați și ofițeri evrei care luptaseră în primul război mondial.

Dar poate cel mai impresionant și eroic act de auto-apărare îl constituie revolta armată a locuitorilor ghetoului din Varșovia instituit de către Germania nazistă după ocuparea Poloniei. Peste 300.000 de evrei au fost comasați Într-un perimetru de 3.3 km. pătrați încercuit de un zid de trei metrii înălțime.. Deportările în masă spre lagărele de exterminare au condus la hotărârea organizațiilor sioniste și non-sioniste din interiorul ghetoului de a se revolta. Lupta lor armată a înregistrat unele succese dar în final după aproape un an insurgenții au fost înfrânți iar ultimii supraviețuitori au fost deportați în lagărul Treblinka unde si-au găsit sfârșitul.

După cel de-al doilea război mondial ideea auto-apărării a fost implementată cu succes în Argentina și USA .

Deși au existat încă din 1937 inițiative de organizare de grupe de tineri în scopul auto-apărării în Buenos Aires , fenomenul a luat amploare în special la începutul anilor 60 ai secolului trecut după capturarea criminalului de război Adolf Eichmann de către Mossadul israelian. Acțiunea de depistare, prindere și transferare în Israel a nazistului a provocat un val foarte înalt de antisemitism, dirijat în special de organizațiile naționalist-catolice. La această atmosferă de ură contra evreilor a contribuit și ideea drept care evreii au fost colaboratori ai regimului președintelui Peron . Acesta și-a început prima cadență prezidențială în 1946 și în decursul ei a promovat masuri care pot fi clasificate drept luptă contra antisemitismului printre care numirea de persoane de origine evreiască în posturi guvernamentale. După răsturnarea lui de la putere în 1955 au luat naștere organizații de extremă dreaptă cu ideologie fascistă și antisemită,

printre ele cea mai importantă fiind Tucuară înființată în 1957. Începând cu anii 60 săptămâni în șir erau înregistrate diverse acțiuni de intimidare contra populației evreiești și atacuri contra sinagogilor și instituțiilor evreiești . Aceste activități au culminat cu răpirea a doi tineri evrei, torturarea și uciderea unuia din ei . Statul Israel a sesizat pericolul care amenința întreaga comunitate evreiască din Argentina și a încurajat și antrenat grupurile de tineri care deja se organizaseră formal . Tabăra Macabilandia special amenajată pe o proprietate aparținând unui latifundiar evreu servea drept cantonament de instrucție și antrenament. Astfel a luat naștere Organizația Evreiască de Auto-Apărare din Argentina. Misiunea ei era să apere instituțiile evreiești, de a dejuca acțiuni antisemite și chiar de a acționa fizic contra membrii ai organizațiilor naționaliste cu orientare nazistă și a birourilor Ligii Arabe în Buenos Aires . Organizația se caracteriza prin eterogenitate , membrii ei având orientări politice diferite și provenind din toate păturile sociale . Numărul mare a membrilor , diversitatea socială și politică au contribuit la întărirea identității evreiești în rândul tineretului și a solidarității în cadrul societății evreiești argentinienne în general. Legăturile strânse ale organizației cu Israelul și orientarea sionistă a majorității membrilor au generat condițiile favorabile emigrării unui mare procentaj din populația evreiască a Argentinei în Israel.

În 1968 rabinul Meir Kahana înființează în cartierul Brooklin din New York Liga Apărării Evreiești (J.D.L.) cu scopul de a lupta contra antisemitismului în general și de a apăra populația evreiască a orașului de atacurile huliganilor antisemiți de culoare și a portoricanelor. După ce a făcut alia în Israel rabinul Kahana a fondat un partid politic care a reușit să fie reprezentat în Knesset și care a îmbrățișat o doctrină rasistă și expansionistă față de populația arabă.

Zeci de ani au trecut până când în Franța, țara europeană cu cea mai numeroasă populație evreiască dar și musulmană s-a făcut simțită necesitatea de a acționa contra tuturor aspectelor și manifestărilor de antisemitism. La începutul anilor 2000 ia ființă Liga de Apărare Evreiască (La Ligue de Defense Juive) . Organizația număra peste 300 de membrii iar acțiunile lor îmbrăcau forme violente ca reacție la actele antisemite de intimidare contra populației evreiești a Parisului în special. Ca și organizațiile similare din Argentina și USA, cea franceză nu s-a bucurat de acceptul și sprijinul conducerii centrale a comunității evreiești . Mai mult chiar a fost amenințată cu chemarea în fața justiției. Charismaticul conducător Yossi Ayache s-a stabilit în Israel nu înainte de a ispăși un an de detenție pentru acte violente.

Antisemitismul contemporan a ajuns la culmi încă neatinse în ultimii zeci de ani . Se pot enumera câteva caracteristici care-l definesc și-l deosebesc de cel classic :

1.critica agresivă și calomniantă la adresa sionismului și a statului Israel , pîna la negarea legitimității lui. În viziunea noilor antisemiți astăzi a fi evreu e sinonim cu a fi sionist iar sionismul e sinonim cu rasismul.

2. cei mai asiduu propagandiști sunt membrii ai partidelor de extremă stîngă.

3. campusurile universitare au devenit pepiniere a sentimentelor antisemite. Universitățile americane în special , dar nu numai au ajuns să fie platforma de pe care criticile la adresa Israelului și amenințările directe la adresa studenților evrei au devenit frecvente și acerbe și ce-i mai îngrijorător tolerate de conducerea academică și administrativă .

În ultimii zece ani societatea se confruntă cu un curent de glorificare a rasei negre concomitent cu încercări de denigrare a multor valori ale culturii occidentale. Curentul acesta a dat naștere la Mișcarea “Black Lives Matter “ . Totul a început cu câteva evenimente tragice de violență cu justificare chestionabilă a unor polițiști americani contra tineri de culoare. Acțiunile regretabile ale polițiștilor au generat ample manifestații , unele violente și au pus bazele actualei mișcări antirasiste. Dar cum se întâmplă deseori , inițiative și măsuri bine justificate conduc la concluzii și decizii exagerate care învăluie domenii , procese și personalități care se bucurau de apreciere și consens unanim. Reacția societății a fost una de auto-flagelare morală și psihică care a generat cu pași repezi la un sentiment de Mea Culpa față de toate anomaliile și nedreptățile înregistrate de-a lungul istoriei. Mișcările progresiste alături de cele ale păturilor inferioare în care predomină activiști de culoare, conduc o crescândă

campanie contra ceea ce ei numesc” White Supremacy”. Evreii și sionismul au fost automat vizați ca făcând parte din această ierarhie supremă și candidați la procesul de “reeducare” a societății, mai mult de atât, considerați cauza Răului în general, așa cum am fost evaluați timp de aproape 2000 de ani .

În fața acestui tsunami de ură cu care se confruntă evreii Diasporei , măsuri de educație și convingere s-au dovedit inefficiente. Se pune întrebarea: a ajuns oare timpul să se treacă la măsuri de auto-apărare ? Este o întrebare dificilă iar răspunsul implică consecințe imprevizibile, dar nu o pot transforma într-una nelegitimă.

Alfred-Rennert Poplingher
Noiembrie 2023

